

מיסיונרים ישראלים מפיצים שנאה נוצרית עתיקה

מאת הרב ישראל חיים בלומנטל

כשכתבי הקודש הנוצריים מנסים להעביר את מסריו של ישו, הם לא מסתפקים רק בכך. למחברים היה חשוב גם להשמיץ את המורים שקדמו להם, והם עשו זאת בכל כוחם.

הכתבים הנוצריים הציגו את חכמי היהודים לעולם כחבורה של פושעים רצחניים וצבועים, והארס הזה מתגלה באופן שבו אירופה התייחסה ליהודיה.

הארגון המיסיונרי One for Israel (אחד למען ישראל), לקחו דף אחד מהכתבים הנוצריים והעלו סרטון המתקיף את האופן שבו תופסים חכמים ורבנים אורתודוקסים את מעמד האישה. הם אספו ממקורות שונים ציטוטים שמעמידים נשים באור משפיל. רבים ממקורות אלה סולפו, אחרים צוטטו מחוץ להקשרם המקורי וכולם צוטטו תוך התעלמות מההקשר הרחב יותר של הספרות היהודית הרבנית.

ההלכה מכירה בגברים ובנשים כבעלי זכויות שוות. חוקי ההלכה העתיקים ראו את הנשים כשוות לגברים הרבה לפני שהנוצרים והמוסלמים התקדמו בכיוון. בתלמוד נאמר שעל האישה לכבד את אשתו יותר מעצמו (אמירה זו מופיעה פעמיים; יבמות סב ע"ב, סנהדרין עו ע"ב).

במדרש נכתב "בין גוי ובין ישראל, בין איש ובין אישה, בין עבד ובין שפחה, הכול לפי מעשה שעושה כך רוח הקודש שורה עליו" (תנא דבי אליהו י, א). רעיונות כאלה מניחים את הבסיס לגישה היהודית כלפי נשים וכלפי בני האדם כולם.

לטענת One for Israel, רבנים מתירים אונס ורצח של נשים. לומר שזהו שקר חסר בסיס יהיה לשון המעטה. למען האמת, פושעים אלימים נפוצים הרבה פחות בקרב קהילות אורתודוקסיות מאשר בכל קבוצה אחרת, דתית או חילונית.

מרק טווין כתב את הדברים הבאים על היהודים: "בסטטיסטיקות של פשע, נוכחותם נדירה ביותר בכל הארצות. בנוגע לרצח ולפשעים אלימים אחרים, אין לו [ליהודי] נגיעה כמעט". הדברים נכתבו בשנת 1898 כאשר מרבית היהודים היו אורתודוקסים או ממשפחות אורתודוקסיות. כאשר יהודים החלו להתרחק מהמורשת שלהם ובקהילות שבהן האורתודוקסיה דעכה, שיעור הפשעים האלימים עלה בהתאם.

(הערת המערכת: על אף שישנם מקרים של אלימות ופשע בחברה האורתודוקסית, התורה והמחשבה היהודית מגנים מעשים אלה באופן חד משמעי. כמו כן, לצערנו לא כל מי שמתכנה "רב" אכן חי על פי ערכי התורה. הפנים האמיתיות של היהדות הן סובלנות, כבוד, "ואהבת לרעך כמוך". ערכים אלה הם מקור השראה ליהודים וללא-יהודים כאחד בדרכם לחיים מוסריים יותר.)

ספרים מעולם לא פגעו באיש, אלה אנשים שפוגעים באנשים. קהילות שלמדו והוקירו את התלמוד וההלכה כיבדו נשים כמו כל אדם אחר, בעוד שקהילות נוצריות ומוסלמיות סביבן נותרו מאחור ביחסן לנשים. השוו זאת לקהילות שחיו על פי הכתבים הנוצריים. הנוצרים שהאמינו בכתבים אלה, מצאו בהם הצדקה דתית לרדוף את העם היהודי.

רדיפה של עם אחר מתחילה בהשמצה, בייצוג מוטעה שלהם בפני מי שלא מכיר אותם. זה מה שעשו חכמי הנצרות ליריביהם היהודים. הם השמיצו אותם בפני העולם כולו. זה בדיוק מה שארגון One for Israel עושה היום. הם מטעים ומשמיצים יהודים אורתודוקסים בפני אחיהם היהודים שאינם דתיים. נראה שהם למדו את הכתבים הנוצריים ושהם הולכים בדרכם כמו שעשו אבות הכנסייה האנטישמים.

נספח

כמה מן ההטעיות והשקרים בסרטון של One for Israel:

1. הם מספרים שרבן גמליאל ערך ניסוי על נשים ערומות. בטקסט לא נאמר דבר על כך שהנשים לא היו לבושות. פרט זו הוא המצאה שבדו יוצרי הסרטון (או הטקסטים האנטישמים שמהם הם "למדו" את קטע התלמוד הזה).
2. הם מתארים את העיסוק בתלמוד כאילו מדובר בפורנוגרפיה (הם משתמשים בביטוי "כל היום" לתאר במה תלמידי ישיבה עוסקים). זהו שקר מוחלט.
3. הם מצטטים מהתלמוד את האמירה שנשים הן "חמת מלא צואה" כאילו המטרה היא להשמיץ את כל הנשים באשר הן. מי שילמד את הסוגייה בהקשרה יבין שמטרת התלמוד היא לא להפלות בין גברים לנשים, אלא לצאת נגד תאוותנות וחוסר מוסריות.
4. הם מצטטים את התלמוד הירושלמי כאילו נאסר שם על גברים לקנות תכשיטים לנשיהם. זה פשוט לא נכון. התלמוד דן בשאלה אם מותר לצאת למרחב הציבורי בתכשיטים בשבת. האמת היא, שהתלמוד מעודד גברים לקנות תכשיטים לנשותיהם ומבקר גברים שלא עושים זאת.
5. האר"י, לטענתם, הורה לגברים לירוק על נשים. שוב, מדובר פשוט בשקר. היריקה היא משהו שעל הגבר לעשות בפרטיות כדי לעזור לו להתגבר על יצרו. אין שום אזכור לכך שיורקים על אדם אחר.

© Jews for Judaism 2020